

ΜΕ ΕΝΑ ΚΟΥΒΑΡΙ ΚΑΙ ΕΝΑ ΚΑΡΑΒΙ ΑΠ' ΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΩΣ ΤΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ!!

eTwinning συνεργασία του Νηπιαγωγείου Σεισίου και του 1^{ου} Νηπιαγωγείου Μουρικίου στα πλαίσια του προγράμματος «Ας ζήσουμε ένα ταξίδι με τους Μινωίτες» που υλοποιήθηκε κατά τη διάρκεια του Σχολικού Έτους 2014-2015

Κάποτε στα χρόνια τα παλιά, σε έναν τόπο λίγο μακρινό ή και λίγο κοντινό βασίλευε σε ένα πανέμορφο παλάτι ένας τρανός βασιλιάς, ο βασιλιάς Μίνωας, ο βασιλιάς της Κρήτης της ζακουστής. Το πανέμορφο παλάτι του το είχε φτιάξει ο πανέξυπνος Δαίδαλος και βρισκόταν στην Κνωσό. Εκεί μαζί με το Μίνωα ζούσε η γυναίκα του, η βασίλισσα Πασιφάη. Μια μέρα ζαφνικά ξεπρόβαλλε μέσα από τα κύματα της θάλασσας ένας κατάσπρος ταύρος. Τόσο πολύ τον θαύμασε η Πασιφάη που ήθελε να τον προστατέψει από κάθε τι που μπορούσε να τον βλάψει και να τον έχει κοντά της.

Μετά από καιρό η βασίλισσα Πασιφάη γέννησε ένα πλάσμα, που ούτε άνθρωπος ήταν ούτε ταύρος. Μόνο το σώμα του ήταν ανθρώπινο μα το κεφάλι του ταυρίσιο. Όταν μεγάλωσε αυτό το πλάσμα, που το όνομα του ήταν Μινώταυρος για να χορτάσει ήθελε να τρώει ανθρώπους. Έτσι τον έβαλαν να ζήσει μέσα σε μια φυλακή που ονομάστηκε Λαβύρινθος, γιατί εκεί μέσα μόνο να μπει κάποιος μπορούσε, αλλά δεν είχε καμία τύχη να βρει την έξοδο.

Πολλοί νέοι και νέες γίνονταν τροφή για το Μινώταυρο. Κάθε χρόνο επτά κοπέλες και επτά παλικάρια από την Αθήνα έφευγαν με καράβι που είχε μαύρα τα πανιά του για την Κρήτη και ποτέ δεν ξαναγύριζαν γιατί τους άφηναν μέσα στο Λαβύρινθο και γίνονταν το γεύμα του Μινώταυρου.

Τότε ακούστηκε ότι κάποιος νέος ήρωας από την Τροιζήνα που τον έλεγαν Θησέα πηγαίνει προς την Αθήνα και στο δρόμο του σώζει τους ανθρώπους από τους άγριους κακοποιούς. Ο Αιγέας σκέφτηκε πως ίσως η γενναιότητα του Θησέα να μπορέσει να τους βοηθήσει με κάποιο τρόπο με το θέμα του άκαρδου Μίνωα και του άγριου Μινώταυρου. Όταν έφτασε ο Θησέας στο παλάτι του Αιγέα στην Αθήνα, ο Αιγέας είδε ότι ο Θησέας φορούσε τα σανδάλια και κρατούσε το σπαθί που ο πατέρας του του είχε αφήσει κάτω από ένα βράχο. Και δεν ήταν άλλος ο πατέρας του Θησέα από τον ίδιο το βασιλιά Αιγέα, που αναγνώρισε τα δώρα που είχε αφήσει κάποτε στο γιό του.

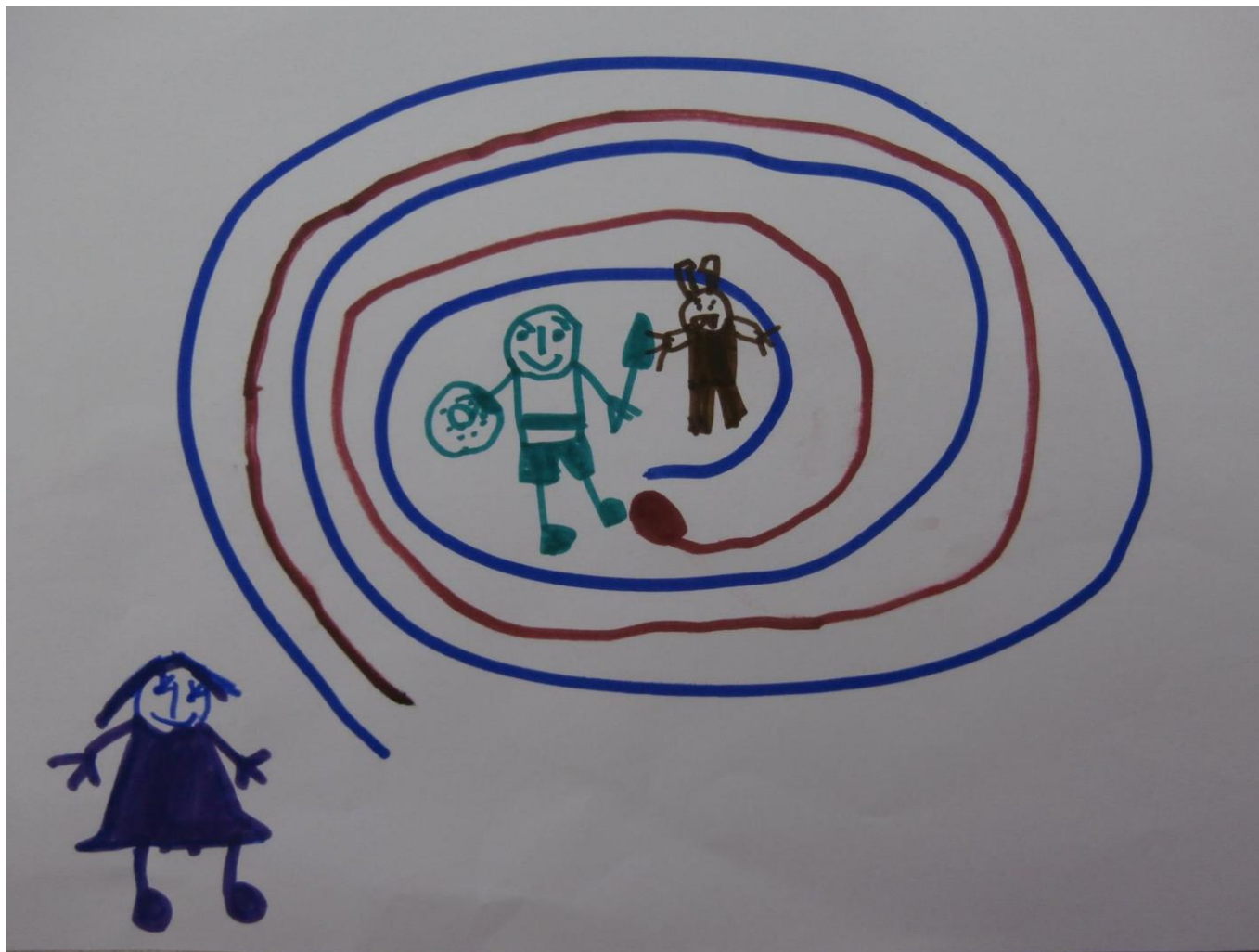
Ο Θησέας τότε προσφέρθηκε να δώσει κάποια λύση στο πρόβλημα του Μινώταυρου και έφυγε με τους άλλους νέους και νέες με ένα καράβι με μαύρα πανιά για την Κρήτη. Έφτασαν όλοι μαζί λοιπόν στο πολυτελές παλάτι του Μίνωα. Ο Θησέας παρατηρούσε γύρω του το παλάτι και έσπαγε το κεφάλι του να βρει μια σίγουρη λύση για να απαλλάξει τους ανθρώπους από το Μινώταυρο.

Τη λύση που έψαχνε ο Θησέας του την έδωσε η Αριάδνη, η κόρη του Μίνωα και της Πασιφάης με την πολύτιμη βοήθεια της. Τον βρήκε και του έδωσε ένα κουβάρι για να το κρατά και να το αφήνει σιγά σιγά πίσω του όταν μπει στο Λαβύρινθο, γιατί αυτός θα ήταν ο μοναδικός τρόπος για να μπορέσει να βρει πάλι το δρόμο του γυρισμού και να ξαναβγει.

Έτσι ο Θησέας ξεκίνησε για το Λαβύρινθο και ακολούθησε τη συμβουλή της Αριάδνης χρησιμοποιώντας το κουβάρι. Ενώ πήγαινε και ερχόταν στους μπλεγμένους διαδρόμους του Λαβυρίνθου, άκουσε ξαφνικά το δυνατό μουγκρητό του Μινώταυρου. Μετά από μια δύσκολη μάχη ο γενναίος Θησέας κατάφερε να σκοτώσει το θηριό και να απαλλάξει τους ανθρώπους από αυτή τη συμφορά.

Μετά από το κατόρθωμα του Θησέα, εκείνος, οι Αθηναίοι και οι Αθηναίες που παραλίγο να φαγωθούν από το Μινώταυρο έφυγαν βιαστικά από το παλάτι για να επιστρέψουν νικητές στην Αθήνα και να αναγγείλουν τα καλά νέα. Όμως η βιασύνη τους έκανε να ξεχάσουν να αλλάξουν τα μαύρα πανιά της συμφοράς με τα άσπρα της χαράς. Ο Αιγέας λοιπόν, που ήταν καθισμένος σε ένα βράχο και κοιτούσε τη θάλασσα για να δει το καράβι να έρχεται, βλέποντας τα μαύρα πανιά, πίστεψε πως ο γιός του ο Θησέας δεν υπάρχει πια και έπεσε στη θάλασσα από τη στεναχώρια του. Η θάλασσα αυτή πήρε το όνομα του και μέχρι σήμερα ονομάζεται Αιγαίο πέλαγος. Βασιλιάς της Αθήνας και διάδοχος του Αιγέα από μετά το χαμό του θα γινόταν ο γιός του ο γενναίος Θησέας.

